మనిషి - మార్జాలము కథ

రచన: శ్రీ వేముల ప్రభాకర్,

చెమటలు కక్కుతున్న శరీరంతో రాము మిల్లులోనుండి బయటికొచ్చాడు. మిట్ట మధ్యాహ్న వేళ. ఎండ జోరుగా కాస్తుంది. అంత ఎండ కాస్తున్నా మిల్లులోనుండి బయటికొచ్చేసరికి ఆయనకు ఎంతో హాయిగా చల్లగా తోచింది. అలసిపోయిన శరీరంతో ఆకలేస్తున్న కడుపుతో గబగబా అంగలేసుకుంటూ ఇంటి మొగం పట్టాడు. ఆయన నివసిస్తున్న గది మిల్లుకు దగ్గరగా ఉన్న ఒక వీధిలో ఉంది. ఆ గది నానుకొనే ఇంకో మూడు గదులున్నవి. వాటిలో ఒక ఆంగ్లేయ విధవ నివసిస్తుంది. పేరు మిసెస్ స్మిత్. నా అనే వారెవరూ లేకున్నా ఆస్తి మాత్రం చాలా ఉంది. ఓ ముగ్గురు సేవకులు ఆమె ఆజ్ఞను నిర్వర్తించడానికి అస్తమానం అప్రమత్తంగా ఉంటారు. ఆమె స్వంతం అని చెప్పుకోదగ్గ ఓ మోటారు ఉంది. ఆమె తప్పా వీధిలో నున్నవారెవరూ అంతగా ఉన్నవారు కాదు. అందరూ రాములాంటి కార్మికులే.

మిసెస్ స్మిత్ ఒక సంవత్సరం క్రితం రెండు పిల్లులను ప్యారిస్‌నుండి తెప్పించింది. వాటి నామె తన ప్రాణం కన్నా కూడా మిన్నగా చూసుకునేది. ఆ పిల్లులపై ఆమె వెచ్చించే ధనంతో రాములాంటి పదిమంది కార్మికులు అవలీలగా జీవించవచ్చు. వాటి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి ఆమె ఓ డాక్టరును కూడా నియమించింది. ఆయన రోజూవచ్చి ఆ పిల్లుల్ని పరీక్షించి పోయేవాడు.

మిల్లునుండి వచ్చిన రాము గది తలుపులు తెరిచాడు. ప్రక్కగదుల్లో ఆముకుంటున్న పిల్లి రామును కనిపెట్టి గబుక్కున అతనితో పాటు గదిలో చొరబడింది. బల్లపైకి దుమికి కూర్చుంది దానిపైనున్న పుస్తకాలను వస్తువులను చెల్లాచెదరు చేయడం ప్రారంభించింది. బల్లప్రక్కనే వేయబడి ఉన్న మంచంపై పరుండి రాము తన అలసట తీర్చుకుంటున్నాడు మిల్లు చప్పుడుకు హోరెత్తిపోయిన అతని చెవులు నిశ్శబ్దాన్ని వాంఛిస్తున్నాయి. కాని పిల్లికేం వినపడన్నట్టు ఒకే మోస్తరుగా 'మ్యావు-మ్యావు' మంటూ అరుస్తూనే ఉంది. ఒకటి రెండు పర్యాయాలు ప్రక్కపైనుండి లేచి దాని నదిలించి చూశాడు. అది బల్లపైనుండి పెట్టెలపైకి పెట్టెలపైనుండి అలమేరాపైకి దుముకుతూ గదినుండి బయటికి పోకుండా ఎగురసాగింది. చిరాకుగా పడుకున్నాడు మళ్ళీ ఆలాగే కొద్ది సేపు గదిలో నిశ్శబ్దం రాజ్యంచేసింది, కాని అలమేరాపై కూర్చున్న పిల్లి ఆ నిశ్శబ్దాన్ని భంగం చేస్తూ అమాంతంగా బల్లపైకి దుమికింది, పెద్ద శబ్దంతో బల్లపై అమర్చబడియున్న అద్దం పిల్లి కాళ్ళకు తగిలి బల్లకు దగ్గరగా పడుకున్న రాముకు సమీపంలో పగిలింది. అప్పుడే నిద్రలోకి మునిగిపోతున్న రాము అమాంతంగా లేచి కూర్చున్నాడు పగిలిన అద్దపు ముక్కొకటి ఆయనకు కంటి క్రిందిభాగంలో గుచ్చుకొని రక్తం కారుతుంది. మంచంపై అన్ని గాజు ముక్కలు పడి ఉన్నాయి. మెల్లగా సంబాళించుకొని లేచి ప్రక్కకే ఉన్న టేబులు దగ్గరికెళ్ళి కూర్చున్నాడు.

ఆయన కూర్చున్న చోటి కెదురుగా కిటికీనుండి మిసెస్ స్మిత్ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఆమె గాఢనిద్రలో మునిగున్నట్టుంది. పెద్దగా గురకు పెడుతుంది. ఆ గురకను వింటూ ప్రక్కనే ఉన్న రేడియోపై ఆమె రెండవపిల్లి ముడుచుకొని కూర్చుంది, చప్పుడయిన ప్రతీసారి అది చెవులు రిక్కించి మొగాన్ని పైకెత్తి తన[illegible]ంటకోసం చూస్తుంది, అప్పుడప్పుడూ అది ఉండలే[illegible] 'మ్యావ్' మంటూ అరుస్తుంది కూడా. 'మ్యావ్' మన[illegible] చప్పుడు విన్నప్పుడల్లా మిసెస్ స్మిత్ నిద్రలో ఉండి [illegible]గా ఉలిక్కిపడుతుంది. తన పిల్లికే ఆపద మూడిందనో కావచ్చు, ఆలా ఉలిక్కిపడి అటూ ఇటూ ఒత్తిగల పడుచుకుంటున్న ఆమెను చూసేసరికి రాముకు వళ్లు మండిపోయింది. ఆయన తనకంటి క్రింద యేర్పడిన గాయానికి ఓ గుడ్డపేలికను కట్టుకొని హాస్పిటలుకు బయలుదేరాడు. ఆయన వెళ్ళేముందు పిల్లి నాగదిలోనే ఉంచి బయట తాళం పెట్టేశాడు.

ఇంటినుండి హాస్పటలుకు పోవడానికి రాముకు అరగంటపట్టింది. ఆయన దారి పొడుగునా మిసెస్ స్మిత్‌ను, ఆమెగారి పిల్లిని మనసులోనే తిట్టుకుంటున్నాడు. ఆపిల్లి ఇంతకుముందు చేసిన అఘాయిత్యాలన్నీ ఆయనకు జ్ఞప్తికి రాదొడగాయి. ఆదిలా ఎన్నో మార్లు రాము గదిలో చొరబడి సామాన్లు వగైరా పగలగొట్టింది. ఓ మారు మిసెస్ స్మిత్‌నాయన 'ప్రక్కవారిని దృష్టిలో పెట్టుకొనిగాని తామేపని చేయరాదు. మీకు సంతోషాన్నిస్తున్నదే ఇతరులకు ఘోరాల్ని చేసిపెట్టొచ్చు' నని మందలించాడు. అందుకు నొచ్చుకొని ఆమె 'మళ్ళీ ఆలాంటివి జరగకుండా జాగ్రత్తపడ్తా'నని హామీ నిచ్చింది. అయినా హద్దులు లేకుండా ప్రవర్తించిన పిల్లీనాడు విపత్తును రాముకు తెచ్చిపెట్టనే పెట్టింది. దీనంతటికీ కారకురాలైన మిసెస్ స్మిత్ భరతం నేడు పట్టాలన్న ఆవేశంతో ఆయన హాస్పిటలు చేరుకున్నాడు.

* * *

తన జంటపిల్లి యెంత సేపటికీ రాకపోయేసరికి రేడియో పైకూర్చున్న పిల్లి పదేపదే 'మ్యావ్ మ్యావ్' మంటూ

అరవడం మొదలెట్టింది. దీనితో మిసెస్ స్మిత్‌కు మెలుకువొచ్చి, లేచి తనవైపు దీనంగా చూస్తూ అరుస్తున్న పిల్లిని చూసింది. పిల్లి మళ్ళీ 'మ్యావ్' మంటూ రేడియోపైనుండి దుమికి ఒక్క అంగంలో తన యజమానురాలి ఒడిలోకి వచ్చి పడింది. జంటలేక ఒంటరిగా నున్న తన పిల్లిని, చూసేసరికి ఆమె గుండె గుభేలు మంది. ఓ మారు గదినంతా కలయచూసింది. పెట్టెబేడాలన్నీ జరిపి యే సందులో నుండోనని పరికించి చూసింది. కాని ఫలితం శూన్యం.

ఆమెకు దుఃఖం పెల్లుబికి వచ్చింది. కేకలేసి సేవకులను పిల్చి ఇల్లంతా వెతకమంది. ఒక సేవకున్ని పొరుగిండ్లకు పంపింది. ఆమె మళ్ళీ మొదటి గదిలోనికే వచ్చి పిల్లని తల్చుకొని ఏడ్వడం మొదలెట్టింది. అక్కడే ఉన్న పిల్లామె కాళ్ళను రాసుకుంటూ 'మ్యాట్-మ్యావ్' అని తిరగసాగింది. అంతలోనే ప్రక్కగదిలోనుండి ఆమెకు 'మ్యావ్' అని తిరగసాగింది. అంతలోనే ప్రక్కగదిలో నుండి ఆమెకు 'మ్యావ్' మన్న చప్పుడు వినిపించింది. అది రెండవ పిల్లి అరుపే నేమోనన్న అనుమానంలో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ మిసెస్ స్మిత్ కిటికీని సమీపించి జాగ్రత్తగా వినసాగింది. గదిలో రెండు పెట్టెల నడుమ చిక్కుకున్న పిల్లి అదే పనిగా అరుస్తుంది. అది తన పిల్లేనన్న విశ్వాసం ఆమెకు కుదరడంతో గబగబా తన గదిలో నుండి బయటికిపోయి రాముగది తలుపులు తట్టింది. కాని పరికించి చూస్తే పైన తాళం బిగించి ఉంది. రాము తన పిల్లిన క్రమంగా గదిలో వేసుకుపోయాడని ఆమె ఇరుగుపొరుగు వారికి వినిపించేలా బిగ్గరగా రోదన ప్రారంభించింది. ఆమె ఏడుపును విన్నవారంతా ఆ గదిముందు కూడి మిసెస్ స్మిత్ రోదనను, ఆమె వల్లింపులను బట్టి వారు ఆమె పిల్లి-గదిలో బంధించబడి ఉందని గ్రహించారు, పిల్లి కొరకంత అల్లరిచేస్తూ ఏడుస్తున్న ఆ పాశ్చాత్యయువతిని చూచేసరికి కొందరికి ఆశ్చర్యం వేసింది. కాని ఆమె సంగతి బాగా యెరిగిన వారు యీ విషయం విని ఆశ్చర్యపడలేదు. పిల్లా పాపలేని పాశ్చాత్య విధవకు ఆ పిల్లులపైనున్న మమకారం వారికి బాగా తెలుసు. ఎప్పుడైనా పిల్లులు ప్రక్కిండ్లలోకి పరుగెత్తి పోయినపుడవి వచ్చేదాక ఆమె పడే గాభరాను వారెన్నోమార్లు చూశారు. వారిలో కొందరు ముందుకొచ్చి ఆమెను ఊరడించ ప్రారంభించారు, కాని చీకటి గదిలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్న పిల్లి అరుపులు యెక్కువైన కొద్దీ ఆమె రోదనకూడా యెక్కువ కాసాగింది. ఇలా ఒక గంట గడిచింది. మిసెస్ స్మిత్ బొంగురుపోయిన గొంతులో ఇంకా ఏడుస్తూనే ఉంది. ఆమె నూరడించడానికి ఇంకా కొందరు ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు. ఆమె సేవకు లేమీ చేయలేక అలాగే కూర్చుండి పోయారు.

◆ ◆ ◆ ◆

అప్పటికి రాము ఆస్పిటలుకని వెళ్ళి రెండు గంట లయింది. ఆయన గాయానికి పట్టీ కట్టించుకొని నేరుగా ఫ్యాక్టరీకి వెళ్లాడు. చాలా ఆలస్యమయిం దప్పటికే కాని కడుపు మండిపోతుంది. ప్రక్కనే ఉన్న టీషాప్ వైపుకు కదిలాడు. జేబును ఊర్చి తీసిన డబ్బుల్తో టీ త్రాగి పనిలోకి వెళ్ళాడు. కాని తనపై అధికారి ఉరిమురిమి చూడటంతో ఆగిపోయాడు ఆయన రాము మొగానికున్న గాయాన్ని చూస్తూ కూడా ఆలస్యానికి కారణ మడిగాడు అలా అడగడం అధికారుల లక్షణం కావచ్చు లేదా ఎదుటి వానిలో దీనంగా చెప్పించుకోవాలన్న కోరిక కావచ్చు.

దీనరంగా రాము తన కథవంతా ఆ అ[illegible]రిముందు ఏకరువు పెట్టాడు, కాని ఫలితంలేదు. అం[illegible] బాధ్యున్ని తాను కానని, కనికరించే వీలులేదు పొమ[illegible]డు. అంతే కాదు. ఆ అన్నమాటలకు బిక్కరంగా పలికి వెళ్ళిపోయాడు. ఫలితంగా రాము వెనకకు మరలాడు. పై అధికారిని పాచి పెట్టాలన్నంత కోపముందాయనకు. కాని పేదవానికోపం పెదవి-చేటని ఇంటి మొగం పట్టాడు. వేగంగా నడిచిపోయే శక్తికూడా లేదాయనకు ప్రొద్దునెపుడో ఎనిమిదింటికి తిన్న కూడు. అటు తదుపరి ఏమీ తినలేదు.

◆ ◆ ◆ ◆

ఇంతలోనే చెప్పుల చప్పుడు. గాయానికి పట్టీ కట్టించుకొని వచ్చిన రాము అలికిడి. మిసెస్ స్మిత్ సేవకులు తిరిగి చూశారు. అక్కడున్న జనంలో కలకలం బయలుదేరింది. ఏడ్చి ఏడ్చి పడిపోయినది. స్మిత్ వైద్యుని ఉపచారాలకు లేవలేని మిసెస్ స్మిత్ రాము వచ్చాడనగానే లేచి కూర్చుంది. కళ్ళునులుముకొని ఎదురుగానున్న రామును చూసింది.

ఒక్క ఉదుటున లేచి ఆయన చేతులను గట్టిగా పట్టుకొని 'తొందరగా తీయ్, తాళం తీసేయ్ నా ప్రాణానికి ప్రాణం, నా పిల్లి నీపాడు గదిలోపడి చచ్చిపోతుంది. వెంటనే తలుపులు తీయ్' గట్టిగా అరచింది.

కాని ఆమె మాటలకు రాము చలించలేదు. నిశ్చలంగా నిలబడి పోయాడు. కోపంతో ఆయన ముఖం యెర్రబడింది. నోరు పెగలడం లేదు. కాని మిసెస్ స్మిత్ తొందరపాటును చూసి 'నేను మీ పిల్లిని విడిచిపెట్టదలచలేదు' అని గంభీరంగా అన్నాడు. ఆమె తల తిరిగి పోయింది. పడిపోయినంత పని చేసింది, ప్రక్కనే ఉన్న సేవకుడు పట్టుకున్నాడు.

కంపించిన స్వరంతో 'నా పిల్లిని వదలవూ-నా పిల్లిని వదలవూ' గట్టిగా అందామె 'నీకేకన్నోమార్లు పిల్లిని జాగ్రత్తగా ఇంట్లోనే ఉంచుకోమన్నాను. నాకు ఈ పొరుగువారికి నీ పిల్లి చేసేపనులు నచ్చడంలేదు. ప్రస్తుత నా ముఖంపై నున్న గాయాన్ని చూడూ-అది నీ పిల్లి పుణ్యమే. అందుకని వదలను ఇలా మరోసారి జరుగకూడదనే ఉద్దేశ్యంతోనే వదలడంలేదు' ఆవేశంతో అన్నాడు రాము.

ఆ వనిత ఆగ్రహం కట్టలు త్రెంచుకుంది. తనను పట్టుకున్న సేవకులను ప్రక్కకు త్రోసి ఆడసింహంలా రాముపైకి దుమికింది. కాని రాము ఆమెకు జడిసిపోయే ఘటం కాదు. అలాగే నిలబడ్డాడు. మిసెస్ స్మిత్ చేయి పంజీలా లేచి ఆయన చెంపపై పడింది. మళ్ళీ పడబోయింది. కాని ప్రక్కవారప్పటికే ఆమెను పెట్టుకొని ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళారు. కమిలిపోయిన చెంపను నులుముకుంటూ చేరువలోనే ఉన్న చెట్టుక్రిందకు వెళ్ళి కూర్చున్నాడు రాము.

ఆయన మనస్సు పరిపరి విధాలుగా పోతుంది. తన పిల్లి గదిలో చిక్కుపడి పోయినందు కామె యెంతో బాధ పడుతుంది. తన రోధనతో నలుగురికి దీనిపై జాలిని కలుగజేస్తుంది. కాని ఒక మనిషి దాని కారణంగా ఆయన గాయంతో బాధపడుతుండగా మిసెస్ స్మిత్ గానీ, ఇరుగుపొరుగు వారుగాని ఒక్కరూ సానుభూతి తెలియజేయలేక పోయారు, 'ఇప్పుడే కాదు లోకం ఎప్పుడూ ఇంతే దానికి కళ్ళులేవు, ఆలోచన శక్తి అంతకూ లేదు' అనుకోకుండా గొంతుకనుండి బాధగా పెగిలిన మాటలలో లేచాడు రాము. ఆయన కళ్ళనిండా నీళ్ళు నిండుకొని ఉన్నాయి. అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్న బాటగుండా తన గదిలోనికి నడిచాడు, పిల్లిపెట్టెల నడుమ ఇరుకొన్న బాధగా అరుస్తుంది. ఆ అరుపులను వింటూ అవతల మిసెస్ స్మిత్ ఏడుస్తుంది. వారిద్దరి కారణంగా బాధపడుతున్న రాము ఒక కాగితంపై మిసెస్ స్మిత్ కు ఇలా రాశాడు.

'నీ పిల్లులపై పెట్టే ఖర్చులో, చూపే కారుణ్యంలో ఏ కొంతైనా కష్టపడి, కూటికరువులో, బాధపడుతున్న మా కోటి మనుషులపై చూపిస్తే యెంతో శ్రేయస్కరంగా ఉంటుంది. నీ సరదాకు మాత్రమే వినియోగపడే పిల్లి, సర్వమానవాళి శ్రేయస్సుకు యెంతో కొంత పాటుపడే నేను ఇద్దరమూ నేడు బాధపడ్డాము. ఇద్దరమూ జీవులమే అయితే దానికి నాకూ ఉన్న తేడా ఒక్కటే. అది నాగది విడిచిన మరుక్షణంలోనే నీ కారణంగా వైద్య సహాయం పొందగలుగుతుంది. రోజు కన్నా విలువైన ఆహారాన్ని తినగలుగుతుంది, తిరగ

(తరువాయి 20వ పేజీలో)

గాంధేయులం

♦

గాంధీ నీవంటే మాకెంతో యిదీ
అందుకే స్మరిస్తున్నాము పదింబది
నీ వన్న ప్రతీదీ మాకు వేదవాక్యం.
మా చేతుల్లో వద్దు దీని జోక్యం
నీ సమాధిపై యెప్పటిలాగే యెక్కిస్తున్నాము
పూలు.

నీ ఆదర్శాలపై వేస్తున్నాము రాళ్ళు
నీ నియమాలు మా కధ్యయనాలు
కాని కావు ఆచరణ సాధ్యాలు
చీకటి లాభాలకు శ్రీరామ రక్ష నీపే
చిన్న పెద్ద సంస్థ లందుకే నీపేరుకై ప రు
ఆత్మలనుండి గ్రంధాలకు అవుతున్నది
నీ ప్రస్థానం.
ఒకే దానికి ఒకేసారి రెంటూ ఉండదు
గదాస్థానం
'అవకాశానికి అన్వయిస్తున్నారు గాంధేయా'
న్నవంటే'
అది నవీన మానవుని కత్యవసరం కదండీ
వకీలు బలంతోనే గదా వ్యాఖ్యానికి గెలుపు
మా బలంతోనే గదా ఇక్కడ నీకీ
మాత్రం నిలుపు.
నీకు గుడికట్టించి నిత్యం పూజ జరిపించాలనుంది
పూజారి మావాడవుతాడో లేదని అనుమానం.
అందుకే పనిలో కొంచెం జాప్యం.
జాతిపితా నిన్ను తలచి రాజకీయాల్లో ప్రవేశం
ప్రజాక్షేమానికి చేయాల్సివస్తుంది కొంతదోషం.
మీ మంచికోసం కొంత చెడ్డమాచేత జరిగితే
మన్నించాలి మరే మనుకోక.
కాదూ కూడదంటే పాప పరిహారార్థం
స్మరిస్తాం నిన్ను పూర్వం కన్న మిన్న

—వేముల ప్రభాకర్.

'రవీ! మనిద్దరం వయస్సులో సమానమే! నేను చిన్నప్పటినుంచి తబలా నేర్చుకోబట్టి ఈ వయస్సుకిలా నా కాళ్ళమీద నిలబడగలిగాను: నువ్వింకా ఉద్యోగ పర్వంకోసం ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నావు. పెద్దవాళ్లు ఏదిచెప్పినా మన మంచికే చెబుతారు. వాళ్లుతిట్టి మనకు ఆశీర్వాదాలు అనుభవంమీదనే వాళ్లు అంతా చెబుతారు. ఒక్కసారి లోకాన్ని నీ దృష్టికి తెచ్చుకో నీ వయస్సులో ఉన్నవాళ్ళందరూ డిగ్రీలు పూర్తిచేసి ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. నీవింకా బాల్య చాపల్యం లోనే కొట్టుకుంటున్నావ్! మీ నాన్న సంగతి కొస్తే మా నాన్నకంటె మీ నాన్నే నయం! మా నాన్న ఇంట్లో పైసా యివ్వడు. మమ్మల్నందరిని మా అమ్మే పెంచి పెద్ద చేసింది. పెద్దలు రెక్కలు వచ్చినదాకా పెంచుతారు. ఇప్పుడు నీకు రెక్కలొచ్చినయ్ కాబట్టె ఇంటిదగ్గిర చెప్పకుండా మద్రాస్ వచ్చావు. ఆ విధంగా వచ్చి ఆకలితో మలమలమాడి చచ్చినవాళ్ళు. చావగా మిగిలిన అనామకులు పడేయాతలు నీకు తెలియవు. ఇక ముందు యిలాంటి దుస్సాహసాలుచేసి యింట్లో వాళ్ళ మనస్సుల్లో కార్చిచ్చును రేపకు. నీ చెల్లెలికి ఆపరేష నన్నావ్! ఆపరేషన్ చేసిన మనిషిని మూడు రోజుల దాకా నమ్మరు. చస్తారో! బ్రతుకుతారో! నువ్వీ ఊరు చూడాలన్న వ్యామోహంతో రక్త సంబంధాల్ని మర్చి పోయి వచ్చేసావు. ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమి లేదు. నీమీద బెంగతో మీనాన్న మంచం పట్టాడట. ఉత్తరం వచ్చింది వెళ్లు. ఇలా అన్నానని నా మీద కోపంవస్తుందేమో! నీకు చెప్పటం నావిధి! పాపం! మీనాన్న ఎంత కుమిలిపోతున్నాడో మధు కళ్ళ నీళ్ళు బొటబొట కారిపోన్నయ్

'మధూ! నన్ను క్షమించరా!' రవి మధుని కౌగిలించు కుని నా కళ్లు తెరపించావు మధూ! నా జీవితంలో మళ్ళీ ఇలాంటి దుస్సాహసము చేయనురా! నీ మీద ఒట్టు. నన్ను క్షమించమని అన్నాడు ఏడుస్తూ!

'ఫర్వాలేదు రవి! ఏడవకు! బట్టలు సర్దుకో' మధు అన్నాడు.

మధు ఛార్జీ కట్టి రవిని మద్రాసు-హౌరా ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కించాడు.

కనుచూపు మేరదాకా బండి కదిలినాక మధు టాటాలు చెబుతూనే యున్నాడు.

బండి వేగంగా గాలిలో నావలా పోసాగింది. అంత కంటె వేగంగా రవి గుండెలు కొట్టుకో సాగింది.

విజయవాడ చేరేసరికి రాత్రి 12 గంటలయింది. రవి తనయింటి సమీపానికి రాబోతూండగా ఏడుపులు, పెడబొబ్బలు. తన యింటినిండా బంధువులు రాబందుల్లా గుమ్మారు. రవిరాగానే అందరూ గుట్టుగా గుసగుసలాడు కుంటున్నారు.

మెల్లిగా అడుగులో అడుగు వేసికుంటూ తన తండ్రి మంచంకేసి చూసాడు............నాన్నా!......!

......బిగ్గరగా అరవసాగాడు. తల్లి, చెల్లెళ్ళు, తమ్ముడు కేసిచూసి ఆపుకోలేని దుఃఖంతో కుమిలిపోయాడు.

'ఒరేయ్ నాయనా! నీమీద దిగులుతోనే! నిన్నే కలవరిస్తూ పోయాడ్రా నా దేముడూ!' అంటూ తల్లి ఏడ్వసాగింది గుండెలు బాదుకుంటూ... .....

రవి నిశ్చేష్టుడయి అలాగే కూలబడి పోయాడో మూలలో. ఇప్పుడు తన పశ్చాత్తాపం చెప్పుకోడానికి నాన్న లేడు. ఇక తనకు చివరకు మిగిలిందేమి?...... శూన్యంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయాడు రవి.

(9వ పేజీ తరువాయి)

గలుగుతుంది, ఇవా నేనున్నాను చూశావు రెండుగంటలు కష్టపడితే గాని గాయానికి కనీసంపట్టి వేయించుకోలేక పోయాను. కనీసం ఒక మనిషి సానుభూతినైనా పొంద లేక యాను. ఆ ఫ్యాక్టరీలో అధికారి మొదలుకొని, నీవుదాకా అందరూ నన్న సహ్యించుకున్నవారే. ఇందుకు నేను చేసిన పాప మేమిటో బోధపడడం లేదు. పిల్లిని ఒళ్ళో పెట్టుకొని దాని వీపును చూస్తూ గంటలకు గంటలు గడిపే నీకు నా జీవిత సత్యం తెలిపే ఈ నాలుగు వాక్యాలు చదివే ఓపికా, సమయమూ ఉంటుందనీ నే ననుకోడం లేదు. అయినా రాస్తున్నాను'

కాగితాన్ని మడిచి పిల్లి మెడలో కట్టి దాన్ని వది లేశాడు. అది గంతులేస్తూ పరుగున తిసింది. అన్నంలేక చీకట్లు క్రమ్మి కళ్ళతో రాము కుర్చీలో అలాగే కూర్చుండి పోయాడు.

కథాంజలి

[చక్కని కథల మాస పత్రిక]

[స్థాపితము 1938]

విడిప్రతి ... 25 పై.

సంవత్సర చందా ... రూ 5-00

(ప్రత్యేక సంచికలతో సహా)

అన్ని హిగ్గిన్ బాథమ్స్, స్వదేశమిత్రన్ బుక్ స్టాల్సులోనూ దొరకును.